

KRISTUSE TAEVASSEMINEMISE PÜHA B AASTAL

(Esimene lugemine Ap1 ,1-11)

Lugemine Apostlite tegude raamatust

Esimese raamatu, armas Teofilos, kirjutasin ma kõigest sellest, mida Jeesus tegi ja õpetas kuni selle päevani, mil ta võeti üles taevasse. Enne seda andis ta Püha Vaimu läbi ülesanded oma apostlitele, kelle ta endale oli valinud. Neile näitas ta pärast oma kannatust ja ülestõusmist paljude tunnustähtede kaudu, et ta elab, ja ilmutas end nendele nelikümmend päeva ning kõneles Jumala riigist. Ja kui nad kord üheskoos einet võtsid, keelas ta neil Jeruusalemmast lahkuda ja käskis oodata Isa töötuse täitumist ning ütles: Te olete sellest kuulnud minu käest: Johannes ristis veega, aga teie saate peagi ristitud Püha Vaimuga. Aga need, kes olid kokku tulnud, küsisid temalt: Issand, kas siis ehitad sa Iisraeli kuningriigi jälle üles? Ja tema vastas: Teile ei sünni teada aega ega hetke, mille Jumal oma vägevuses on seadnud, aga teile antakse Püha Vaimu vägi, mis laskub teie üle, ja te saate minu tunnistajaks Jeruusalemmas, Juudamaal, Samaarias ja igal pool kuni maailma ääreni. Ja kui ta seda oli öelnud, tõusis ta nende nähes kõrgele üles ja pilv kattis ta nende silmade eest ära. Aga kui nad üksisilmi taevasse vaatasid, kuidas ta ära läks, vaata, siis seisid nende juures kaks meest valgetes rüüdes ja ütlesid neile: Galilea mehed, miks te seisate ja vaatate üles taevasse. Jeesus, kes teie juurest üles taevasse võeti, tuleb samal kombel, kui te nägite teda taevasse minevat. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps47 ,2-3. 6-7. 8-9. R:6)

R: Rõkake rõõmust, Issand on tõusnud taevasse.

Kõik rahvad, plaksutage käsi,
hõisake Issandale rõõmsa häälega,
sest hirmuäratav on Issand, kõigekõrgem,
tema on kuningas kogu maailma üle.

R:

Jumal on üles läinud keset rõõmuhõiskeid,
Issand on tõusnud pasunahääle saatel.
Mängige Jumala kiituseks, mängige talle,
Mängige meie Kuninga kiituseks, mängige talle!

R:

Sest Jumal on kuningas kogu maailma üle,
laulge talle kiituse laulu,
Jumal valitseb rahvaste üle,
Jumal istub oma pühal aujärjel!

R:

(Teine lugemine Ef1 ,17-23)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast Efeslastele:

Vennad, ma tuletan teid meelde oma palvetes, et meie Issanda Jeesuse Kristuse Jumal, au Isa, annaks teile tarkuse vaimu ning ilmutaks teile ennast, et te teda tunneksite. Valgustagu tema teie südame silmi, et te tunneksite seda lootust, milles teid on kutsutud, ja teaksite, milline on tema päranduse aurikkus pühade jaoks ning kui väga on suur tema meelevald meie, usklike sees, kes me usume tema väe ja vägevuse läbi.

See on aga Kristuses ilmsiks saanud, kelle ta surnuist üles äratas ja pani istuma oma paremale käele taevas ning seadis ta kõrgemale igasugusest võimust, ülemusest, väest ja valitsemisest ning igast nimest, mida nimetatakse mitte ainult sellel vaid ka tulevasel ajastul. Kõik on ta seadnud Kristuse jalge alla, kelle ta on pannud üle kõige - oma Kiriku peaks, mis on tema ihu ja mida täidab

tema, kes ta kõigiti kõige üle valitseb.
See on Jumala Sõna.

Salm enne evangeeliumi (Mt 28,19.20)

Halleluuja. Minge ja õpetage kõiki rahvaid;
mina olen teie juures kuni maailmaajastu lõpuni. Halleluuja.

(Evangeelium B aastal Mk16 ,15-20)
Lugemine püha Markuse evangeeliumist.

Jeesus ütles oma apostlitele: Minge kogu maailma ja kuulutage evangeeliumi kõigele loodule. Kes usub ja keda ristitakse, see saab õndsaks, kes aga ei usu, see mõistetakse hukka. Ja nende läbi, kes usuvad, saab sündima palju tunnustähti: nad ajavad minu nimel välja kurje vaime, räägivad võõraid keeli, võtavad madusid kätte, ja kui nad midagi surmavalt mürgist peaksid jooma, ei tee see neile kahju. Ja haiged, kellele nad käed peale panevad, saavad terveks. Ja kui Issand Jeesus oli nendega rääkinud, võeti ta üles taevasse, kus ta istus Isa paremale käele. Nead aga läksid ja kuulutasid evangeeliumi, ning Issand oli nende juures ja kinnitas nende sõna tunnustähtedega, mis sündisid.
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, ma tervitan teid kõiki tänasel Taevasseminemispühal. Selle püha nimi ei tundu tänapäeva inimesele ilmselt üldse enam nii salapärane kui varasematele põlvkondadele. Ma usun, et enamik meie seast on vähemalt kord lennukiga taevasse tõusnud. Erinevus Kristuse taevasseminekuga on võibolla küll selles, et meie pidime kord jälle maanduma - kui pehmelt või kõvasti see siis ka ei õnnestunud. Kui me aga oleme kõrgid ega kahetse oma süüd, siis, siis võib taastuleva Kristuse maandumine just meie jaoks mitte kõige pehmem olla. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Kes usub ja keda ristitakse, see saab õndsaks, kes aga ei usu, see mõistetakse hukka... Mis see nüüd oli, kas hoiatus või ähvardus? Hoiatus seisneb selles, kui keegi teavitab meid ohust, mis ei lähtu temast enesest. Aga kui hoiataja ise on ka karistuse täideviija, siis on tegu ähvardusega.

Kuid ähvardus ei pruugi tähendada tingimata midagi halba. Ka vanemad ütlevad oma lastele vahel ähvardusi - kui sa ei kuula sõna, siis kaks päeva tahvliga mängida ei saa, vms. Ähvarduse täideviijaks on vanemad ise, ometi on ähvardused ja karistused vaid väike osa kogu kasvatusprotsessist - seda enam, et paljud ähvardused on samaaegselt ka hoiatuseks. Kui laps ei kuula vanemate sõna ja on näiteks hooletu tänavaliikluses, siis võib teda tabada õnnetus, mis on palju valusam kui ükskõik missugune vanematelt lähtuv karistus.

Ma ei tea, armsad õed ja vennad, kas Jeesuse kaasaegsed poleks tõesti pehmemast keelepruugist aru saanud, et Jeesus pidi kõnelema nendega lausa ähvarduste keeles. Kas tõesti igaüks, kes pole veel jõudnud oma elukogemusi sedavõrd läbi töötada, et tal oleks argumente uskumiseks, väärrib kohe hukkamõistu? Mõned inimesed vajavad usuni jõudmiseks pikka elukogemust, kuid pikka elu ei ole antud sugugi mitte kõigile.

Peale selle esineb Jeesuse antud kirjelduses maapealsest jumalariigist mõndagi, mis näib tänase päeva pilgule üpris ebarealistlik. Kust peaksime me võtma neid supermani tüüpi apostlite mantlipärijaid, kes tules ei põle, vees ei upu ja maomürgi peale hinge ei heida? Mõni india fakiir ehk saaks mõne trikiga hakkama, kuid mida oleks tal sellega teistele niiväga õpetada?

Niisama imelik on kõik see, mis peab kõik sündima Jeesuse taastulemisega seoses: "Ja päikeses ja kuus ja tähtedes on siis tunnustähti ja maa peal on rahvastel kitsikus ja nõutus merekohina ja veevoogude pärast. Inimesed jäävad hingetuks maailma peale tulevate sündmuste kartuses ja ootuses, sest taeva vägesid kõigutatakse. Ja siis nad näevad Inimese Poega tulevat pilve sees väega ja suure hiilgusega. Aga kui kõik see hakkab sündima, siis tõstke oma pea ja vaadake üles, sest teie lunastus läheneb. Tõesti, ma ütlen teile, see sugupõlv ei kao, kuni kõik on sündinud. Taevas ja maa hävivad, aga minu sõnad ei hävi." (Lk 21,25-33).

Kuid miks ei tulnud siis Jeesus tagasi oma jüngrite eluajal, nii nagu lubas ja oma lubadust "aameniga" kinnitas?

Meile, katoliiklastele, on see usudogma, et Jeesus oli samaaegselt inimene ja Jumal. Jeesus rääkis endast, et ta on Jumala Poeg, kuid andis ka mõista, et on midagi veel, mida tema Isa pole temalegi ilmutanud, nimelt tema taastulemise päeva. "Seda päeva ega tundi ei tea inglid taevas ega isegi Poeg, vaid ainult Isa." (Mt 24,36).

Võibolla oli Jeesus lihtsalt inimlikum, kui me mõelda julgeme - väljendas ennast emotsionaalsemalt, kui igavesele Jumalale oleks olnud kohane. Võibolla hakkas tal kahju oma jüngritest, kelle ta pidi maa peale omapead jätma, ja ta ei suutnud neile öelda, et tema taastulemist peab ootama aastatuhandeid ning selles elus ei näe jüngrid teda enam kunagi.

Ometi midagi, armsad õed ja vennad, jääb kehtima igal juhul. See sugupõlv ei kao enne, kui see kõik on sündinud - järelikult peab iga sugupõlv elama Jumala ees nii vastutustundlikult, nagu oleks nad viimased. Sest miks te seisate ja vaatate üles taevasse. Jeesus, kes teie juurest üles taevasse võeti, tuleb samal kombel, kui te nägite teda taevasse minevat?... Teie üle mõistetakse ju kohut ikka selle järgi, mida te maa peal teete. Aamen.